

13. møde.

Torsdag den 3. november kl. 13.

Formanden: Under henvisning til, at fhv. medlem af folketinget fru Inger Gautier Schmit, der af folketinget er valgt til medlem af landsnævnet for børneforsorg, på grund af sygdom indtil videre er forhindret i at varetage dette hverv, anmoder socialministeren i skrivelse af 2. d. m. om, at der foretages valg af en stedfortræder for fru Gautier Schmit under dennes sygdom.

Folketingsmand Heick har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke oplysninger kan justitsministeren give om forhandlingerne om de grænseovergangssteder ved den dansk-tyske grænse, der endnu mere end 10 år efter krigen ikke er genåbnet for normal trafik?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til lov om ændringer af lov om folkeskolen,

forslag til lov om gymnasieskoler,

forslag til lov om folkeskolen [af Marius Buhl m. fl.] og

forslag til lov om gymnasieskoler [af Marius Buhl m. fl.].

(Lovforslagene findes i tillæg A. sp. 129, 241, 289 og 333, fremsættelserne i tidenden sp. 26 og 325 og foregående forhandling i tidenden sp. 581).

Forhandlingen genoptoges.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Undervisningsministeren skal ikke have utak af mig, fordi han har taget en nyordning af vort skole-

væsen op til drøftelse. Jeg synes tværtimod, der er grund til at takke ministeren, fordi han har fået rejst den skoledebat, der nu går over hele landet. En skolereform bør ikke blive til uden befolkningens medvirken. Det har været meget glædeligt at se den levende interesse for skole- og uddannelsesspørgsmål, som er kommet til udtryk i alle kredse af befolkningen i de sidste måneder. På et tidspunkt, hvor det ellers er de økonomiske problemer, der optager alle, er det meget velgørende at opleve, at også spørgsmål af mere almen og kulturel karakter kan få plads i menneskers sind og tanke. Vel kan det siges, at det er skolens ydre rammer, der er til debat, men en sådan debat vil af sig selv føre ind i en drøftelse af skolens indre opbygning, dens formål og dens opgave; og at en sådan drøftelse, der finder sted i alle kredse af befolkningen, har kulturel og folkelig værdi, derom kan der ikke være nogen tvivl.

Det er ganske naturligt, at lærerne, der har deres daglige gerning i skolen, er ivrige deltagere i skolediskussionen — det var også lærernes organisationer, der tog spørgsmålet om en strukturændring op. Når der har lydt kritiske røster mod lærerne, er det sikkert ikke noget udtryk for, at man ikke mente lærerne berettigede til at drøfte skolens forhold. Det må da være en selvfølge, at de kvinder og mænd, der giver skolearbejdet alle deres evner og kræfter, må have et stort ord at sige, når en nyordning af skolens forhold skal drøftes. De kritiske røster fra lærernes egen kreds gjaldt især organisationernes stilling og fremgangsmåde; og den øvrige kritik, der kom fra andre end lærerne selv, havde vel nærmest til formål at gøre opmærksom på, at børnenes forældre nu også er part i sagen, og at befolkningen som helhed mente sig berettiget til at tale med, når så vigtigt et samfundsanliggende blev drøftet. Alt dette har ført til, at diskussionen er kommet i gang, og det er kun godt.

Enhver, der opmærksomt lytter til, hvad der rører sig indenfor skolen, kan ikke undgå at få en stærk følelse af, at meget nyt indenfor undervisning og opdragelse er ved at bane sig vej frem fra teoriernes og tankernes verden til det praktiske skoleliv. Vi skal ikke ukritisk møde dette